

# Riksdagen

## Uppteckningar

### vid EU-nämndens sammanträden

#### 2015/16:21

Onsdagen den 16 december

---

#### **§ 1 Europeiska rådet**

#### **Statsminister Stefan Löfven**

#### **Information och samråd inför möte i Europeiska rådet**

#### **den 17–18 december 2015**

Anf. 1 ORDFÖRANDEN:

Vi välkomnar statsministern och medarbetare hit till EU-nämnden. Vi samråder nu inför Europeiska rådet. Vi välkomnar dem som följer oss på nätet och på tv.

Anf. 2 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S):

Herr ordförande! EU-nämndsledamöter! Dagordningen för Europeiska rådet 17–18 december har sex teman. Det är migration, terrorism, fördjupning av EMU, inre marknad, energi och frågor med anledning av den brittiska folkomröstningen om EU-medlemskapet. Den sista frågan kommer inte, som man trodde tidigare, att få ett avgörande vid detta möte. Siktet är nu på att nå en överenskommelse i februari nästa år vad gäller den brittiska frågan.

Om vi börjar med migrationsfrågorna kommer de som vid flera andra toppmöten att stå i fokus. Diskussionen kommer att föras utifrån de beslut som har fattats under sommaren och hösten. Det gäller bland annat registrering, omfördelning, återvändande och förstärkningen av skyddet av EU:s yttre gränser.

Den utveckling som vi har sett den senaste tiden är bekymmersam. Det saknas både kontroll över situationen sammantaget i EU och också en känsla av gemensamt ansvarstagande. Om EU inte klarar av att hitta en hållbar lösning på utmaningen menar vi att den fria rörligheten på sikt hotas inom unionen.

Medlemsländerna måste hjälpa varandra när asylsystemet är under press. Jag har sagt det vid många tillfällen tidigare men vill ändå upprepa att den nuvarande situationen där Sverige och ett fåtal andra länder tar ett oproportionerligt stort ansvar inte är hållbar.

EU behöver få kontroll över migrationssituationen och minska nivåerna på asylansökningarna. Samtidigt ska grunden naturligtvis vara att rätta liv. EU:s asylsystem måste tillämpas på ett korrekt sätt. Ansträngningarna måste öka för att genomföra de beslut som har fattats om omfördelning och vidarebosättning av människor på flykt.

Det är också viktigt att det operativa stödet till medlemsländer som är under hårt tryck genom exempelvis etablering av mottagningscentraler eller så kallade hotspots kommer igång. Sverige bidrar aktivt i det operativa arbetet.

Migrationsverket deltar i EU:s asylmyndighets, Easos, stödinsatser till andra medlemsländers asylmottagande. Polismyndigheten har under 2015 bidragit med gränspolis och experter i olika Frontexoperationer för att bekämpa människosmugglare. Kustbevakningen har också i år deltagit i flera Frontexledda sjöräddningsinsatser i Medelhavet och har därmed bidragit till att rädda många människoliv.

Som nämnden väl känner till har Sverige tagit emot ett stort antal människor på flykt, vilket jag är stolt över. Men vi har också tidvis haft 10 000 asylsökande per vecka, vilket överfört till EU-nivå skulle motsvara ½ miljon personer per vecka. Det är inte hållbart.

Sverige har därför hos kommissionen begärt att få bli föremål för omfördelning av asylsökande. Vi välkomnar det förslag som hittills har kommit från kommissionen om att suspendera den omfördelning som skulle ha skett från Grekland och Italien till Sverige. Vi väntar fortfarande på ett förslag från kommissionen om omfördelning från Sverige. Det är i enlighet, anser vi, med det underhandsbesked som vi har fått från ansvarig kommissionär.

Därför är det positivt att utkastet till slutsatser nu öppnar för att andra medlemsländer under stort tryck ska kunna bli föremål för omfördelning. Vi ska dock vara på det klara med att det finns medlemsstater som kommer att arbeta för att få bort den referensen, men vi kommer att fortsätta att verka för att den finns kvar.

Dublinförordningen gäller och ska naturligtvis följas. Regeringen uppmanar alla EU:s medlemsstater att följa den. Men det är uppenbart att dagens asylsystem inte är tillräckligt och inte fungerar som det ska. Därför anser regeringen att Europeiska rådet bör uppmana kommissionen att skyndsamt lägga fram ett förslag om ett nytt asylsystem baserat på permanent omfördelningsmekanism, en fungerande gränskontroll och inte minst lagliga vägar.

Som nämnden vet finns här ett stort motstånd bland flera medlemsländer. Det är därför viktigt att det i detta utkast till slutsatser finns en text som går i vår riktning om att kommissionen skyndsamt ska presentera en översyn av Dublinsystemet. Samtidigt slås det fast att alla medlemsstater tillsvidare måste följa reglerna som nu finns.

Givet den situation som råder inom Schengensamarbetet anser regeringen att det är viktigt att stärka kontrollen av EU:s yttre gräns. Det är också viktigt att det grundläggande ansvaret för gränskontrollen fortsätter att ligga hos medlemsländerna.

Det är viktigt att vi följer upp de toppmöten som nu har ägt rum mellan EU och länder i Afrika å ena sidan och Turkiet å andra sidan. Vi måste arbeta effektivt med ursprungs- och transitländerna för att hantera situationen inte minst vad gäller återtagande. Vi behöver också samarbeta om utmaningar som finns på längre sikt.

Herr ordförande! Det andra temat på dagordningen rör hur EU effektivare kan bidra i kampen mot terrorism. Frågan är tyvärr ständigt aktuell, inte minst efter de fruktansvärda terrorattackerna i Paris för en dryg månad sedan. De åtgärder som stats- och regeringscheferna enades om efter terrorattentaten i Paris i januari i år och som vi har diskuterat i nämnden tidigare har självklart blivit ännu mer angelägna nu. De senaste veckornas händelser visar hur viktigt det är att vi fortsätter arbetet framåt tillsammans i EU.

Slutsatserna som finns nu syftar till att påskynda genomförandet till exempel när det gäller utbyte av passageraruppgifter, de så kallade PNR, och också minskad tillgång till illegala skjutvapen. Som ett sätt att förstärka kontrollen vid EU:s yttre gräns vill regeringen att EU inför obligatoriska kontroller av biometrisk information i pass. Det skulle vara ett säkert sätt att fastställa att en person som reser in med passet också är rättmätig passinnehavare.

Låt mig också nämna att kommissionen har lagt fram ett förslag som rör ett förbud av vissa vapen. Det ska inte beslutas i morgon. Det förslaget är nu ute på remiss till någon gång i januari. Sedan återkommer regeringen till riksdagen för behandling. Jag vill dock understryka att vi i Sverige har en fin tradition och en god ordning av jakt. Vi ska naturligtvis jobba på en lösning som bibehåller den ordning och den fina tradition vi har i vårt land.

Herr ordförande! Europeiska rådet ska också diskutera uppföljningen av den rapport om fördjupningen av EMU som de fem ordförandena presenterade i somras. Nämnden är väl förtrogen med ämnet. Vi har en bred samsyn i frågan, vilket är mycket bra. Sverige stöder ett väl fungerande EMU. Det är viktigt också för vårt land. Det är samtidigt viktigt att värna sammanhållningen bland alla EU:s medlemsstater.

På dagordningen står också inre marknadsfrågor. Regeringen anser det viktigt att främja och stärka EU:s inre marknad och ser fram emot att kommissionen ska presentera förslag inom ramen för både inre marknadsstrategin och strategin för den digitala inre marknaden. De åtgärderna ska bidra till en väl fungerande gränsöverskridande handel med varor och tjänster för företag och konsumenter och i förlängningen ökad tillväxt, konkurrenskraft och sysselsättning.

Även energifrågorna kommer upp vid toppmötet. Europeiska rådet ska följa upp arbetet med att genomföra energiunionen. För regeringen är det betydelsefullt att EU tar nästa steg för att genomföra energiunionens samtliga dimensioner och särskilt dem som rör minskade klimatutsläpp, energieffektivisering, förnybar energi och inre marknad. För många EU-länder är det också viktigt att inte bli ensidigt beroende av specifika energislag eller ensidigt beroende av leverantörer.

Herr ordförande! Stats- och regeringscheferna väntas föra en substantiell diskussion om Storbritanniens folkomröstning om EU-medlemskapet med sikte på att nå en överenskommelse i februari nästa år. Inför mötet har Europeiska rådets ordförande Donald Tusk skickat ett brev där han redovisar hur han ser på läget. Hans bedömning grundas inte minst på bilaterala möten som har hållits mellan rådets generalsekreterare och alla medlemsländer om de frågor som premiärminister Cameron tar upp i sitt brev.

Ordförande Tusks bedömning är att det trots framsteg behövs mer tid för att förbereda en överenskommelse. Det område där han ser störst svårigheter är det som rör den fria rörligheten. Jag delar helt Tusks bedömning att det är de frågorna som är de svåraste.

När det gäller de fyra områden där Cameron vill se reformer har regeringen följande utgångspunkter. Först och främst är likabehandling, transparens och skydd för icke-euroländer viktigt för Sverige. Vi lägger samtidigt stor vikt vid möjligheten för icke-euroländer att på frivillig basis delta i vissa euroinitiativ.

I de frågor som syftar till att stärka konkurrenskraften och den inre marknaden delar regeringen i stort premiärminister Camerons syn såsom den uttrycks i hans brev. Regeringen är därutöver öppen att diskutera de nationella parlamentens roll i att övervaka subsidiaritetsprincipen, men det är bra att frågan om så kallade röda kort har tonats ned.

Formuleringen om kopplingen mellan England och det som kallas ”en allt fastare sammanslutning mellan de europeiska folken”, det som på engelska uttrycks ever closer union, ser vi i huvudsak som symbolisk. Det finns nämligen redan i dag många samarbetsområden inom EU som olika konstellationer av medlemsstater deltar i. Ett är självklart EMU, ett annat är Schengensamarbetet, och det finns flera.

Vi har i praktiken redan ett Europa i flera hastigheter. Vi ser det därför inte som aktuellt att i detta läge kräva att Sverige också skulle omfattas av ett liknande undantag. Det gör vi inte minst utifrån bedömningen att det skulle riskera att öppna för en förhandling som snabbt skulle bli ohanterlig. Det tjänar vi inte på.

Regeringen vill värna EU:s grundläggande principer om fri rörlighet och lika behandling. De begränsningar av rätten till sociala förmåner för EU-medborgare som Cameron har föreslagit är mycket problematiska eftersom de både diskriminerar människor och begränsar rörligheten som vi anser vara en viktig pelare i EU-samarbetet.

Detta är en uppfattning som vi delar med de allra flesta medlemsstater. Ordförande Tusk har också i sitt brev dragit slutsatsen att premiärminister Cameron måste återkomma med ett nytt förslag i den delen. Jag ser fram emot att ta del av ett sådant förslag från David Cameron.

Herr ordförande! Ryssland finns inte med på dagordningen. Men ordförande Tusk har gjort klart att en förlängning av sanktionerna kommer att beslutas på fredagens Coreper. Eftersom Ryssland inte har uppfyllt sin del av Minskavtalen ska de ekonomiska sanktionerna mot Ryssland som löper ut i slutet av januari 2016 därför förlängas med sex månader. Sanktionerna är EU:s starkaste verktyg för att förmå Ryssland att genomföra sina åtaganden. Jag är glad att EU som det ser ut behåller sin enighet i den frågan.

Anf. 3 ORDFÖRANDEN:

Vi får väl behandla det som vanligt med ett skriftligt samråd till fredagen.

Nu börjar vi diskussionen i storleksordning för partierna. Jag vädjar som vanligt att vi ska sköta vårt uppdrag att vara rådgivande och beslutande inför ministerrådets och Europeiska rådets möten. Därmed ska vi fokusera på det dokument som vi har framför oss om slutsatser och vad Sverige ska framföra om detta.

Anf. 4 MARIE GRANLUND (S):

Herr ordförande! Jag vill tacka statsministern för synpunkterna inför Europeiska rådet. Europeiska unionen saknar inte utmaningar. Det visar de slutsatser som ska diskuteras. Det är väldigt många olika frågor på bordet.

Något man kan känna väldigt spontant är att unionen nu måste lägga väldig kraft på att genomföra det man redan har beslutat. Det kan säkert behöva uppträffa nya lösningar. Men det är nu väldigt viktigt att man genomför det som man har beslutat om.

Det jag främst tänker på är omfördelningsmekanismen. Det är väldigt bra att regeringen har varit framgångsrik så att Sverige nu är suspenderad från att ta emot ytterligare flyktingar från Italien och Grekland.

En union som inte tar emot flyktingar i den värsta krisen sedan andra världskriget är inte en union som är bra att vara medlem i. Här måste vi få omfördelningsmekanismen på plats så att människor som flyr för sina liv får en fristad inom unionen. Med detta sagt kan inte Sverige och Tyskland ta hela ansvaret. Det är därför vi ska ha omfördelningsmekanismen.

Jag tänkte säga något kort om EMU-länderna. Denna fråga har också varit på dagordningen en längre tid. Det är rimligt att med en gemensam valuta ha ett närmare finanspolitiskt samarbete på olika sätt. Det finns inget att säga om det. Men självklart måste vi som står utanför euron, precis som statsministern säger, hela tiden värna vår gemensamma marknad så att beslut om den gemensamma marknaden inte fattas i rum där vi inte finns med.

Så till Storbritannien. Jag tror att de flesta här i Sverige tycker att det är väldigt viktigt att Storbritannien förblir medlem i Europeiska unionen. Det är bra för unionen, men det är också bra för oss i Sverige. Många gånger har vi tillsammans med Storbritannien drivit på i frågor om den inre marknaden, minskat jordbruksstöd och så vidare, och det är viktigt att det förblir så.

Men precis som statsministern säger finns det problem i ett av Camerons förslag. Han föreslår att man ska skikta sociala rättigheter. Självklart är detta väldigt problematiskt. Jag är glad att statsministern har det med som en punkt inför morgondagens möte i Europeiska rådet.

Anf. 5 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S):

Marie Granlund har helt rätt i beskrivningen av EU-utmaningarna. De är ju ganska många, och vi måste få till det bättre, inte minst på migrationsområdet för EU:s framtida kraft.

Omfördelningen över huvud taget är ju inte alls på gång i den takt som borde ha hållits. Det beror både på medlemsstaters ovilja och på att det inte fungerar tillräckligt bra när medlemsstater har gett uttryck för att man vill ta emot flyktingar. Det har ändå inte fungerat, det har jag fått höra från några premiärministrar.

När det gäller Sverige har vi, som jag sa i inledningen, fått ett positivt besked från ansvarig kommissionär. Det är kommissionen som fattar beslut, så vi vet inte riktigt hur det blir. Men vi tycker att vi från flera håll i kommissionen har fått flera positiva besked. Vi får helt enkelt vänta och se. Men jag tycker att det är bra att det i slutsatserna, som de föreligger finns det den möjligheten. Det borde finnas möjligheter för de länder som är under hårt tryck, utöver de länder som redan har blivit nämnda. Det är bra att det finns med i slutsatserna.

Jag delar uppfattningen om den princip som gäller för EMU. Jag förstår mycket väl att EMU-länderna kan behöva fördjupa sitt samarbete, men då ska det finnas möjligheter också för andra medlemsstater att delta i sådana samarbeten. Ett sådant som diskuteras gäller sociala villkoren. Det finns en tanke om att det ska fördjupas inom ramen för EMU. Det tycker jag definitivt är en sådan sak som är av intresse för fler medlemsstater.

Den sociala dimensionen har betydelse, inte bara för EMU-staterna utan den har stor betydelse för alla EU:s 28 medlemsstater. Vi driver den frågan.

Avslutningsvis är det värdefullt att ha med Storbritannien för konkurrenskraften i Europeiska unionen, för samsättningsfrågor och av en mängd skäl. Men de sociala rättigheterna kan inte användas på ett sådant sätt att det blir en diskriminering. Då har vi per definition begränsat den viktigaste pelaren, att människor kan röra sig fritt över gränserna. Det ser vi som den stora svårigheten, och det är det som rådets ordförande, Donald Tusk, har gett uttryck för.

Anf. 6 ULRIKA KARLSSON i Uppsala (M):

Det är en omfattande dagordning som väntar på Europeiska rådet med många tunga punkter.

Jag tänkte börja med migrationsfrågan. I det här läget är det uppenbart att EU har misslyckats. Man har inte gjort tillräckligt för att möta flyktingkrisen. Inte heller Sverige har gjort det.

Vi från Moderaterna har tydligt drivit på för att fler länder inom unionen ska göra mer. Det är inte hållbart att Sverige, Tyskland och Österrike tar sitt ansvar medan andra länder inte tar samma ansvar.

EU-länderna har lovat att ställa upp med en omfördelning av 160 000 personer främst från Grekland och Italien. Av dessa har hitintills endast 184 personer omfördelats. Det är ett misslyckande.

Vidare har medlemsstaterna lovat att ge mer pengar till UNHCR, till World Food Programme och till andra organisationer, men inte heller där håller man vad man lovar.

Det mesta av det som såväl regeringen har sagt här i EU-nämnden som EU har sagt baserar sig på förhoppningar. Bland annat har man förhoppningen om att andra EU-länder

ska ta sitt ansvar, men de har ju kommit på skam. Andra EU-länder tar inte sitt ansvar.

2015/16:21  
16 december

---

Här menar vi att implementeringen måste komma i fokus vid mötet i morgon och på fredag. Vi skulle välkomna att statsministern tydligare markerade att det inte är okej att man inte följer det som man har utlovat och de beslut som har fattats och att man inte lever upp till Dublinförordningen, till omfördelningen och till att man levererar de medel som man har sagt ska fördelas till de olika organen, bland annat World Food Programme.

Jag hoppas att statsministern öppnar för en diskussion, att man tydligare och mer resolut ska använda budgeten för att driva på i EU, att man har en morot eller kanske en piska, för att länderna ska hålla vad de lovar. Man bör använda budgeten för att förmå fler länder att hjälpa till i flyktingmottagandet.

Sverige har ju har ansökt om att omfattas av den fria kvoten, de 54 000 personerna som ursprungligen skulle omfördelas från Ungern, men Ungern ville inte vara med på det. Där har Sverige lämnat in en ansökan om en omfördelning av asylsökande personer från Sverige till andra EU-länder. Om jag har uppfattat det rätt så har den inte beviljats. Statsministern får gärna kommentera det, eftersom det är en punkt på dagordningen. I så fall är det ett misslyckande i förhandlingarna om vi inte får det stödet.

Vidare sa statsministern redan i somras, när vi pratade om de här frågorna, att det är viktigt att fler länder tar sitt ansvar. Han sa: Det är frågan om att öka det politiska trycket på högsta möjliga nivå. Det kommer att ge resultat.

Då undrar jag, eftersom jag inte kan se några resultat och inte heller att de beslut som är fattade följs: Hur tänker statsministern öka det politiska trycket så att fler länder tar sitt ansvar och att besluten implementeras? Vilka konkreta resultat kan vi de facto förvänta oss?

När det gäller den yttre gränsen delar vi synpunkten att det är en nationell uppgift att bevaka yttre gränser. Men länderna måste också upprätthålla en kontroll av EU:s yttre gräns. Det är av yttersta vikt, men det fungerar inte i dag. Vi är därför generellt positiva till det förslag som kommissionen har lagt fram. I den extraordinära situation som EU befinner sig i är det viktigt med en förstärkning av Frontex eller motsvarande myndigheter.

Tiden rusar i väg, men jag tror att statsministern är angelägen om att samråda med EU-nämnden innan han åker till mötet. Det är viktiga frågor som står på agendan. Jag ska försöka att driva på. Jag gör vad jag kan för att statsministern ska åka ned till Bryssel med ett tydligt mandat från Sveriges riksdag.

Angående Frontex kommer vi att återkomma till det paketet som kommissionen nu har lagt fram. Jag utgår från det, men statsministern får gärna bekräfta det. Vi från Moderaterna säger att detta naturligtvis måste analyseras i god ordning. Man måste se vilka effekter det får så att vi inte bakvägen går in i en federation. Man bör se på vilka konsekvenser detta får för medlemsstaterna. Men att upprätthålla den yttre gränsen är angeläget.

Nästa punkt är terroristfrågan. Vi moderater har länge arbetat mot illegala vapen. Vår uppfattning är att vi måste vidta åtgärder för att försvåra tillgången på vapen för brottslingar och terrorister, men att detta inte ska drabba vanliga jägare och sportskyttar. Vi vill framföra till statsministern att det är viktigt att han nu driver på för att reglerna ska vara väl avvägda, ändamålsenliga och proportionerliga, och att de inte ska drabba svenska jägare och sportskyttar.

Vidare anser vi att det är viktigt att statsministern välkomnar det förslag som finns, att se över finanserna och de ekonomiska resurserna såsom inflödet av kapital till Isil, IS, Isis eller Daish – vad man nu vill kalla dem. Inflödet av stridande till den terrororganisationen bör också strypas. Statsministern får gärna lyfta upp också den frågan på dagordningen.

Jag har ingenting att säga om den ekonomiska monetära unionen, och jag har ingenting att säga om den inre marknaden. Vi delar regeringens ståndpunkt där, att det är viktigt att fokusera på den. Jag hade i och för sig gärna sett en tydligare slutsats om fokus på tjänstesektorn.

När det gäller energiunionen välkomnar vi den. Vi tror att den är bra. Likväl finns det en punkt där som jag gärna vill föra fram. Är det så att man under den punkten avser att behandla Nord Stream 2 vill vi anföra att det riskerar att undergräva EU:s strävan att minska beroendet av rysk gas. Åtminstone är det en fråga som måste analyseras djupare innan vi kan fatta beslut om det vid kommande möte.

Brexit är på längre sikt egentligen den största frågan för EU. Det är av största vikt att Storbritannien fortsättningsvis är medlem i unionen. Vi välkomnar att regeringen gör sitt yttersta för att Storbritannien ska förbli medlem i unionen framöver.

Vi har förstått att de krav som Storbritannien ställer är föremål för förhandlingar just nu. Det är en rörlig materia, och hur det slutgiltiga förslaget ser ut vet vi inte riktigt när det gäller välfärdsdelarna. Men jag utgår ifrån att det kommer att vara ett skarpt läge i februari för brexit, så vi får återkomma till det.

Däremot undrar jag om det är så att regeringen anser att det är generella ändringar som krävs här eller om man förespråkar särlösningar för Storbritannien. Vi från Moderaterna skulle gärna se generella förändringar som gäller lika över hela unionen.

Syrien har vi ingenting att anföra om i det här läget.

Anf. 7 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S):

Ordförande! Vi är helt överens om att EU inte har gjort tillräckligt. Jag delar helt din uppfattning när det gäller omfördelning. Vi kan dock se att suspenderingen av det tidigare omfördelningsbeslutet är en framgång, att EU erkänner den insats som Sverige har gjort och att vi därför inte ska omfattas av den omfördelning som vi hade tagit på oss.

Jag delar också uppfattningen att det borde ha kommit mer medel till UNHCR. Jag tycker att Sverige med stolthet kan säga att vi har tillfört mer, men det behövs mycket mer och även där skulle andra ha kunnat göra ytterligare.

När det gäller implementeringen i övrigt finns det tid kvar för detta. Det är under en tvåårsperiod som detta ska göras, vilket också gör att det blir lite svårt att prata om budgetfrågor. Det vi ska koncentrera oss på är att se till att det faktiskt skyndas på så att det implementeras så snabbt som möjligt. Tiden är inte ute ännu, och jag kan bara garantera att jag vid varje tillfälle tar upp den frågan. Sverige har all anledning att driva denna fråga, och det görs också i Europeiska rådet, har gjorts vid ett flertal tillfällen, och det kommer att fortsätta, så jag är glad över att jag får stöd för det.

När det gäller den fria kvoten pågår ingen förhandling på det sättet. Vi har begärt att få bli föremål för omfördelning i

Sverige också, och det är det som kommissionen ska ta ställning till.

Jag vill ändå påminna om att det som står i slutsatserna och som vi ska diskutera här är ett framsteg i den riktningen. Man skriver nämligen att det kan finnas anledning för medlemsstater som är under ett hårt tryck att få den möjligheten att också få en omfördelning. Så står det i slutsatserna, och det är en fördel. Sedan är det kommissionen som beslutar, och vi vet som jag sa att det finns medlemsstater som inte vill att det ska stå med här heller.

Jag förespeglar er därför inte att det kommer med per automatik. Men just nu är det bra att det står med, och vi kommer naturligtvis att argumentera för att det fortfarande ska stå där.

När det gäller resultatet på ökat politiskt tryck är det dels det samarbete som vi har etablerat med Tyskland, Österrike, Holland med flera andra länder om att det måste till en annan ordning här, och det är att successivt söka fler som tänker och tycker likadant som vi för att öka kraften, dels det samarbete och de toppmöten som vi har haft med afrikanska länder och med Turkiet. Jag tror definitivt att det ökar tempot på möjligheten att kunna göra förändringar som är substantiella, och jag ser fram emot att vi nu kan implementera samarbete med Turkiet, inte minst för att lätta upp situationen.

Jag tackar för stöder när det gäller gränsen, för det är precis så vi uttrycker det: Det ytterst grundläggande är att detta är medlemsstaternas ansvar. Men vi har också sammantaget ett ansvar för att kunna upprätthålla gränsen. I detta är det viktigt att kunna samarbeta och hitta flera olika vägar för att vi faktiskt ska kunna upprätthålla gränsen, så där får vi helt enkelt emotse vilka olika förslag det kan röra. I grunden är det dock medlemsstaternas eget ansvar att upprätthålla gränsen. Det tycker jag är viktigt, men vi måste också se att den yttre gränskontrollen inte fungerar i det här läget, och det riskerar att skada rörligheten.

De där två sakerna hänger ihop, och det innebär att vi måste se över olika förslag om att se till att den yttre gränsen kan upprätthållas. Den beredskapen måste vi ha, men i grunden är detta en nationell angelägenhet.

När det gäller terrorism är det så som jag sa i inledningen: Det är vår uppfattning att vi i Sverige har en god ordning och

en god tradition av jakt. Det gäller naturligtvis också sportskyttet.

2015/16:21  
16 december

---

För vår del menar vi därför att denna ordning ska upprätthållas. Vi kan mycket väl stå upp för den också i fortsättningen. Låt oss nu se vad hela detta arbete kan mynna ut i för förslag, men vår hållning är klar: Svensk jakt sköts på ett alldeles utomordentligt sätt. Vi har också ett mycket stort sportskytte i Sverige som fungerar bra, och därför borde dessa förslag kunna utformas utifrån vad som är tänkt: att det är de riktigt tunga och svåra vapnen som används för terrorism som avses här.

Nord Stream kommer inte upp och diskuteras inte här. Det som står i slutsatserna om Nord Stream 2 kommer alltså inte upp.

Jag delar helt uppfattningen angående brexit och tackar för stödet. Vi vill också att Storbritannien ska vara kvar. Vi tycker att det är viktigt av flera skäl, sysselsättning som jag sa, produktivitet och konkurrenskraft. Vi får se vad det slutliga förslaget blir.

Vad gäller lösningar på det här kan det vara olika i olika frågor. Det kan handla om det som är generellt, och det kan också vara det som rör ever closer union. Vi får se.

Vi måste stå upp för rörligheten, det är det viktigaste. Det är det som är grundplattan.

Anf. 8 JOHNNY SKALIN (SD):

Herr ordförande! Sverige står fortfarande inför en mycket ansträngd och allvarlig situation. Sverige är fortsatt ett förstahandsval för migranter av olika slag på grund av den signalpolitik som dels förs av den här regeringen, dels förts av tidigare regering i Sverige. Det är också därför som vårt mottagningssystem gränsar mot en kollaps. Boendeplatserna är slut. Sökande förpassas först till tält och när dessa inte räcker till Migrationsverkets reception, till skolors idrottshallar, extraordinärt dyra modulbyggnader och bussar.

Samtidigt ser vi hur regeringen ogenerat ignorerar varningssignalerna. De gränskontroller man infört syftar inte till att begränsa asyltrycket och bör därför inte ens nämnas i detta sammanhang.

I det här sammanhanget menar vi i stället att regeringen borde tydliggöra offentligt för kommissionen att Sverige måste få ett tidsbegränsat undantag från hela CEAS enligt

Lissabonfördragsartikel 78.3, varefter Sverige kan ändra utlänningslagen och suspendera möjligheten att lämna in asylansökan vid gränsen. Det mottagningsuppehåll en sådan åtgärd skulle föranleda skulle ge Sverige både respit i den akuta situationen och ett andrum för konsolidering och vidare diskussion om långsiktiga åtgärder.

Sverige måste i det här läget ensidigt skärpa asylprocessen på så sätt att en ansökan inte anses komplett om den inte innehåller en trovärdig redogörelse för en sökandes resväg. I de fall den sökande inte samarbetar ska ansökan vidare anses omedelbart avbruten, varpå personen ska avvisas från riket.

Processen bör vara rättssäker och snabb och genomföras i transitzoner för att undvika avvikande och underlätta avvisningen. Enligt den grundläggande principen om ömsesidiga förpliktelser bör Sverige därför suspendera möjligheten att lämna in asylansökan vid gränsen. Förfarandet skulle inte strida mot flyktingkonventionen eftersom en avvisning till Danmark knappast kan anses som re-foulement.

Från vår sida begär vi därför att dagens situation omprövas och att ett domstolsärende inleds mot Grekland och Slovenien för att tvinga länderna att säkerställa att deras asylsystem lever upp till det gemensamma regelverket.

En fördragsbrottsanmälan ska också inledas mot Grekland och Italien för att de inte uppfyller Schengenvtalets förpliktelser om att säkra EU:s yttre gräns.

Förutom vad vi har sagt hittills om att vi måste rädda oss själva och sätta press på andra medlemsstater så att de uppfyller sina förpliktelser måste man även titta framåt. Vi menar att ett helt nytt omtag på migrationsområdet inom EU är helt nödvändigt. Slå upp samtliga direktiv och förordningar till nya förhandlingar inom området!

Det är dags att rulla tillbaka den gemensamma migrationspolitiken. Det finns inget cirkulärt inom den migration vi ser i dag, och det är också det som regeringen anspelar på skulle vara själva syftet till att vi ska föra den här politiken på det sätt som vi hittills har gjort.

Som vi ser det måste migrationspolitiken i grund och botten vara nationell. Varje land måste även ansvara för sitt eget gränsskydd, såväl yttre som inre. Denna uppfattning anser jag även ska vara riksdagens och Sveriges.

Gränsskyddet måste också slå rätt. Om man kan slussa människor och folk genom spärrar i kollektivtrafiken och på flygplatser måste det också gå att hitta uppdaterade lösningar för andra transportmedel, såsom över gränser.

I förlängningen är det även rimligt att ett system för transporter över gränser som upprätthåller rimliga krav på identitet och säkerhet måste implementeras. I dag inom EU har vi nämligen varken eller.

Regeringens inställning till fördelning av asylsökande, det vill säga att vi nu ska kunna omfördela från Sverige till Grekland och Italien, är en fråga som vi från Sverigedemokraterna har lyft upp under lång tid. Jag ser det som positivt att den diskussionen äntligen förs upp på agendan.

Det jag däremot kan ställa mig frågande till är att vi redan i dag har ett tillfälligt omfördelningssystem på 160 000 människor. Människor ska alltså först fördelas till Sverige för att sedan fördelas från Sverige till andra länder. Är det så det ska se ut? Jag har fortfarande inte fått klart för mig hur denna fördelningsmekanism ska se ut och skulle vilja ha ett tydligt svar på den frågan från regeringen.

Är det ett land i Europa som verkligen sticker ut – kanske inte om man räknar in Tyskland – så är det Sverige. Sverige sticker ut alldeles kolossalt mycket och har gjort det under väldigt lång tid. Vi har tagit emot ett oproportionerligt stort antal asylansökningar under väldigt lång tid, vilket har satt landet under en väldigt stor press. Det är också därför man har misslyckas med integrationspolitiken i det här landet under så många år: Vi har tagit emot alldeles för många människor på för kort tid under alldeles för lång tid.

Vad gäller EMU-frågan står vi fortfarande kvar vid vår uppfattning att Sverige ska kräva in ett formellt undantag. Vi har haft en folkomröstning i det här landet – jag vet inte hur många gånger jag har påpekat det, men jag kommer att påpeka det så många gånger som det krävs. Sverige och regeringen bör naturligtvis visa respekt för den folkomröstningen och kräva ett formellt undantag.

Vad gäller undantag generellt sett förstår jag att man i dag i Storbritannien också bedriver en rörelse för att genomföra en folkomröstning om landet ska delta i unionen eller inte. Jag vill inte lägga några värderingar i den frågan mer än att jag tycker att det är Storbritanniens egen sak att avgöra om de vill vara medlemmar i unionen eller inte. Är det då så att

de inte vill vara det tycker jag att vi självklart måste ta del av de undantag eller krav som de lyfter fram för att kvarstå som medlemmar i unionen. Innebär då det att vi kommer att ha ett Tvåstegseuropa, där vissa länder kommer att stå utanför med undantag gällande de federala inslagen, bör vi åtminstone ha en öppen attityd mot det här.

För Sveriges del tycker jag definitivt att det vore vettigt att vi tog ett sådant steg tillbaka, att vi propagerar för ett Tvåstegseuropa eller helst att vi lämnar Europeiska unionen. Europeiska unionen har ju gått alldeles för långt. Man talar om maktförflyttning även på de mest fundamentala inre politiska områden som den ekonomiska politiken, som nu även Moderaterna ställer sig bakom, med det fördjupade så kallade EMU-samarbetet.

Det är inget samarbete. EMU är själva grunden till alla federalisering i hela Europeiska unionen. Jag vill bara ha det sagt.

Med detta anmäler jag avvikande mening och hänvisar också till den avvikande mening vi hade på fredagens möte inför mötet i dag.

#### Anf. 9 ORDFÖRANDEN:

Det finns mycket att säga här, och det är många frågor på dagordningen. Därför tror jag att vi måste gruppera partierna två och två för att alla partier ska hinna yttra sig på ett bra sätt.

Det är min tur att tala i egenskap av Miljöpartiets representant.

Jag vill tacka statsministern för föredragningen. Jag tror att vi kommer att komma tillbaka till kommissionens förslag, för det finns känsliga delar i det men också en bra bitar. Vi kommer alltså att komma tillbaka till substansen på nästa möte.

Ibland döljer sig viktiga saker i någon liten avlägsen paragraf i ett dokument. I det här fallet är det 18 b, där man talar om vikten av att till fullo genomföra energieffektivisering och investeringar i energieffektivisering och energibesparing.

Det mest framgångsrika direktivet i EU:s historia när det gäller att minska klimatutsläppen är det ett litet direktiv där man säger att vi ska tekniskt anpassa produkterna. Det är det som har gjort att vi har effektivare belysning. Det är det som

har gjort att vi har effektivare varmvattenberedare. Det är det som har gjort att vi på flera områden har sparat utsläpp.

Bara förslaget om varmvattenberedare motsvarar hela Österrikes utsläpp, och det har vi tagit bort med hjälp av ett enda beslut om att implementera ett direktiv.

Det här är alltså nyckeln till att nå framgång – energieffektivisering och att styra investeringar mot energibesparing. Det tar 10 sekunder att skruva i en glödlampa. Det tar någon vecka att byta ut varmvattenberedaren. Det tar några månader att få tillbaka investerade pengar om man byter vissa saker i hushållet och i fabriker.

Detta är något som ger resultat före 2020, och vi behöver desperat resultat före 2020. På 20 års sikt kommer vi att ställa om hela energisystemet, men ska vi ha snabba utsläppsminskningar är det här det absolut mest kostnadseffektiva sättet, och det är bra att Europeiska rådet tar upp det särskilt i en paragraf.

När det gäller brexit och Storbritanniens omröstning tror jag att vi egentligen är allierade i hur vi anser att EU borde reformeras. Vi är båda villiga att satsa på en väl fungerande inre marknad. Vi drömmer inte om ett framtida federalt Europa, ett Storeuropa som ska ersätta gamla stormakter. I grunden vill vi egentligen också ha fri rörlighet.

Engelsmännens förslag till reformer på det socialpolitiska området håller inte, och det finns heller inget stöd för det. Det har de förstått; jag har själv talat med dem. Om förslaget ska accepteras måste de hitta en bättre lösning. Jag tycker att vi ska ta chansen nu, för flera av de reformförslag som engelsmännen föreslår är sådana som Sverige skulle dra nytta av. Vi kommer att bli en konstruktiv allierad till dem i den här processen, och jag ser fram emot att höra hur det går framöver.

Vi har en annan viktig sak gemensamt med engelsmännen. Vi såg nyligen en tendens hos eurogruppens länder, de länder som har euro som valuta, att försöka ha samma typ av förberedande möten som de som hålls inför ekonomiska möten, alltså att ha det även i andra konstellationer. Det är viktigt att vi tillsammans med engelsmännen sätter stopp för det och säger att nej, det är EU-28, och det ska inte finnas några särskilda grupper som gör att vi hamnar i bakvattnet eller att beslut drabbar oss på ett negativt sätt.

2015/16:21  
16 december

---

Avslutningsvis har vi förslaget om vapenlagstiftning. Det är många medborgare – tack för det! – som hört av sig om det. Jag tror att vi kommer att ta hänsyn till den oro som många känner. Det finns en del som tror att vi kommer att förbjuda alla halvautomatiska vapen och liknande. Det är inte det som är förslaget. I slutändan tror jag att det kommer att bli en kompromiss där vi har tagit hänsyn till vår tradition med sportskytte och jakt i Sverige och även i andra länder. Jag är säker på att lösningen inte kommer att bli så förskräcklig som en del just nu är oroliga för, utan vi kommer att hitta en bra lösning.

Anf. 10 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S):

Ordförande! Det mesta av det som Johnny Skalin tar upp gäller den inrikespolitiska debatten, möjligtvis med undantag av den bilaterala frågan mellan Sverige och EU. Den kommer inte att behandlas på torsdag och fredag.

När det gäller EU och ett nytt system är det precis det som förbereds. Första steget är att vi vill att det görs en riktig översyn av Dublinsystemet eftersom det inte fungerar tillfredsställande, men det ska självfallet gälla under den tid det finns. Det finns inget annat att förhålla sig till, och då måste det gälla. Kommissionen ska göra en, som det står, review av systemet. Det är bra.

Beträffande den direkta frågan om omfördelning till och från Sverige kan jag säga att det som nu är sagt är att Sverige inte behöver ta emot dem som kan komma från Grekland respektive Italien. Det innebär att det är stopp för det, och då behöver vi inte bekymra oss om den eventuella omfördelningen, det vill säga att man först skulle åka till Sverige och sedan ut härifrån. Nu är koncentrationen på omfördelning från Sverige till andra länder.

När det gäller Storbritannien är det helt och hållet upp till dem. Det är ingen annan som kan avgöra det. Vi ger dock uttryck för att vi tycker att det naturligtvis vore bra om Storbritannien var kvar. Jag tror att det vore bra för Europa.

Ett Tvåstegseuropa finns redan, i vissa delar kanske till och med ett Trestegseuropa. Där är det oerhört viktigt att vi håller fast vid principen att de steg som tas inom ramen för EMU-samarbetet, det som görs där, måste ta hänsyn till att även icke-EMU-länder så långt det är möjligt ska kunna delta i den typen av samarbeten.

Jag delar Carl Schlyters uppfattning att energieffektivisering är en mycket viktig åtgärd, inte minst då det gäller miljön. De förslag som finns i slutsatserna är bra. De pekar i precis rätt riktning. Därför stöder vi dem helt.

Vi får återkomma om Storbritannien. Ordförande Tusk har varit tydlig med att det förslag som lagts fram av Storbritannien, av premiärminister Cameron, är oerhört problematiskt. Därmed torde det behöva arbetas om. Vi måste utgå från att vi kan behålla den fria rörligheten. Det är regeringens utgångspunkt.

Beträffande det som Carl Schlyter säger om EMU, eventuella förmöten och förarbeten inför andra möten där EMU-länderna deltar, är det vår uppfattning att även EU-28:s röster måste höras i de sammanhangen. Alla medlemsstaters röster ska höras i den typen av sammankomster.

I fråga om vapenlagstiftningen delar jag, vilket jag sa i inledningen, den uppfattningen. Vi har en god ordning, en mycket bra tradition, vad gäller svensk jakt och även sportskytte. Därför menar vi att det förslag som slutligen kommer att utarbetas mycket väl kan vara, måste vara, formulerat på det sättet att vi kan behålla den goda ordning och tradition som vi har.

Anf. 11 ESKIL ERLANDSSON (C):

Ordförande! Tack, statsministern, för redovisningen inför Europeiska rådet! Jag väljer att koncentrera mig på några av de stora och viktiga frågor som är vid handen på kommande möte och börjar med migrationen.

För Centerpartiet är det viktigt att Sverige hela tiden upprepar och poängterar att de åtgärder som vidtas måste ske med respekt för mänskliga rättigheter och i det här fallet också med full respekt för asylrätten. Inte minst viktigt tycker jag att det är att vi vågar stå upp när det blåser, och nu blåser det. Därför måste vi som rättsstat stå upp för våra värden.

I kommande förslag och framför allt i arbetet med att följa upp Balkankonferensen, Vallettamötet och toppmötet mellan EU och Turkiet måste de mänskliga rättigheterna finnas med. Speciellt i det fortsatta arbetet och i samtalet med Turkiet är det viktigt att vi håller på rättsstatens principer, och i fråga om medlemskapsförhandlingar tycker jag att vi måste stå upp för Köpenhamnskriterierna.

I den här delen ligger också förslaget om en ny gräns- och kustbevakningsmyndighet. Jag tycker att det är viktigt att vi arbetar tillsammans i EU för att kunna säkra Schengen, den fria rörligheten och den gemensamma yttre gränsen. Det är bra att vi stärker EU:s gemensamma förmåga att hantera kriser och andra situationer som kan uppstå vid EU:s yttre gräns. Att vi gemensamt genom den nya myndigheten har resurser och medel att snabbt kunna hjälpa tycker vi är viktigt.

Däremot säger vi från Centerpartiets sida att det fortfarande är nationalstaten och ingen annan som ska ha den suveräna beslutsmakten över hur man ska administrera och hantera sitt lands gränser. Jag hoppas att vi inte får en myndighet som har möjlighet att överpröva det. Jag vill gärna höra statsministerns synpunkt på denna min fundering.

Låt mig så gå över till frågan om terrorism. I kampen mot terrorism tycker vi att det är viktigt att det tas krafttag, men då handlar det inte enbart om att visa politisk handlingskraft genom att presentera många förslag. Det viktiga är att förslag som presenteras ger resultat i verkligheten. Därför ställer vi oss väldigt frågande exempelvis till de föreslagna ändringarna i det vapendirektiv som statsministern redan har kommenterat.

Jag vill redan nu meddela att vi kommer att anmäla avvikande mening om vi inte får sådana signaler om ändringar som svenska jägare och svenska sportskyttar vill ha. Det är inte den kategorin som begår terrorbrott. Det är de illegala vapnen som används i terrorsammanhangen.

Jag vill också använda min tid till att diskutera UK, Storbritannien och den problematik som finns runt deras folkomröstning. För Centerpartiet är det grundläggande att EU bygger på sådant som vi tillsammans värnar. Begränsningar av den fria rörligheten och diskriminering av EU-medborgare är därför något som vi från Centerpartiet inte kan acceptera. Det är den linjen Sverige måste driva i de samtal och diskussioner som nu pågår, både bilateralt och multilateralt.

Jag tycker att det är lite för svagt att bara säga att inskränkningar i den fria rörligheten är problematiskt. Jag anser att det är oacceptabelt och vill gärna att statsministern i bilaterala överläggningar med Storbritannien och dess premiärminister använder det ordet, för jag tror att de lyssnar på Sverige i

Anf. 12 JONAS SJÖSTEDT (V):

Ordförande! Tack, statsministern, för föredragningen!

Jag har tre frågor. Den första frågan gäller Storbritannien. Diskussionen här cirkulerar runt vad som händer om Storbritannien röstar ja och under vilka villkor. Det är intressant att också fundera på vad som händer om Storbritannien röstar nej. Storbritannien är en av Sveriges viktigaste handelspartner, och vi har mycket nära relationer på många områden. Kommer Sveriges regering i det fall Storbritannien röstar nej att verka för att Storbritannien får fritt tillträde till den inre marknaden, till exempel genom att ingå i EES-avtalet? Det är min första fråga.

Min andra fråga gäller den del av slutsatserna som berör klimattoppmötet i Paris. Toppmötet enades om en ambitiös målsättning om att komma väl under tvågradersmålet, med sikte på 1,5. EU:s mål om utsläppsreduktion kommer inte i närheten av att klara det målet. Ska vi mena allvar med det som vi har sagt i Paris måste EU höja målen för att minska utsläppen. Är statsministern beredd att verka för en sådan skrivning i toppmötestexten, det vill säga att skärpa EU:s utsläppskrav vad gäller växthusgaser? Det är min andra fråga.

Fråga tre gäller EU:s politik på yttre-gräns-området. Man kan säga att ingen del av EU:s politik som rör asylrätt eller gränskontroll fungerar i dag. Den yttre gränsen fungerar inte. Dublinkonventionen är i praktiken övergiven. Schengenavtalet knakar i fogarna. Grundläggande direktiv om asylrätt respekteras inte. Länderna struntar i omfördelningen av flyktingar.

När det kollapsar finns ingen samordning och knappast någon solidaritet mellan EU-länderna. Det har lett oss till den situation vi har i dag. Ingenting tyder heller på att det kommer att börja fungera i närtid. Då är det tämligen orimligt att EU begär att få ännu mer makt på det här området, när man inte ens klarar av att göra det som man sagt att man ska göra. Jag tycker att det är lite fräckt att komma och säga att man ska ha en överstatlig gränspolis när man inte ens kan uppfylla det som man redan har att göra.

Om man lyssnar på vad som sägs i salen hör man att det är ganska stor samsyn om att vi på det här området inte vill ha överstatlighet i den bemärkelsen att en överstatlig gränskontrollmyndighet kan skicka gränskontrollpersonal till ett annat lands gräns mot det landets vilja. När det nu verkar finnas samsyn om det vill jag fråga: Är statsministern beredd att under toppmötet tydligt markera att där går Sveriges gräns?

Anf. 13 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S):

Ordförande! När det gäller Eskil Erlandssons fråga om migrationen vill jag säga att ja, vi står upp för mänskliga rättigheter och för asylrätten. I diskussionen med exempelvis Turkiet, som Eskil Erlandsson tar upp, menar jag att de processer som ligger i visumliberalisering och i medlemskapsförhandlingar och öppnandet av eventuella nya kapitel innebär att i dem också ligger de processer som ska säkerställa att landet uppfyller de krav på mänskliga rättigheter som EU ställer. Annars kan det inte bli något medlemskap.

Jag menar att det i den typen av processer finns en ledstång, en kvalitetssäkring. Processerna är viktiga, och den som vill bli medlem i EU måste stå upp för de mänskliga rättigheterna på samma sätt som vi kräver av oss själva. Annars blir det inget medlemskap.

När det gäller kustbevakning och yttre gränser delar jag helt Eskil Erlandssons uppfattning. Det ger vi också uttryck för. Samarbeten är viktiga. Det är viktigt att säga att Sverige nu deltar på ett mycket bra sätt i olika samarbeten. Det behöver vi göra. Ytterst är det ett nationellt mandat att hantera sina gränser, men vi ska vara tydliga med att vi verkligen menar allvar med att upprätthålla de yttre gränserna.

Hur kan vi då utveckla det samarbetet? Det kan göras på olika sätt. Utifrån grundsynen att det är ett nationellt mandat går det att hitta olika sätt att hantera det. I det fall en gräns över huvud taget inte fungerar – det är ju det svåra problemet om det skulle vara så – riskeras hela det inre området. Därför måste vi fundera på vad mer som kan behöva göras för att gränsen ska upprätthållas på rätt sätt. I annat fall riskerar hela den inre rörligheten att kollapsa.

Återigen: Utifrån grundsynen att det är ett nationellt mandat, en nationell angelägenhet, måste vi se vad mer vi

kan behöva göra för att verkligen upprätthålla de yttre gränserna.

2015/16:21  
16 december

---

När det gäller vapenlagstiftningen är förslagen ute på remiss. Vi får återkomma i den delen, men jag delar helt uppfattningen. Jag kan gärna säga igen att jag tycker att vi har en bra ordning, en bra tradition, med svensk jakt och med sportskyttet. Det är definitivt inte problemet. Det är inte det som ska åtgärdas, enligt vår uppfattning. Problemet är terrorismen och de som använder mycket tunga vapen i helt andra sammanhang och i helt andra syften. Vår jakt fungerar bra, och den ska vi stå upp för.

Det var en fråga om UK och fria rörligheten. Vi har tagit upp både multilateralt och bilateralt i direkta samtal med premiärminister Cameron att vi står upp för den fria rörligheten. Den typen av förslag menar vi är inte argument för ett underlag för en överenskommelse mellan EU och Storbritannien.

Vid det senaste bilaterala samtalet jag hade med premiärministern var inte förslaget om till exempel de fyra årens karens uppe. Det kom senare. Just det förslaget har sina speciella svårigheter, och det är vad ordförande Tusk redovisar. Det är den fråga som kommer att bli riktigt svår.

Sedan vänder jag mig till Jonas Sjöstedt. Frågan om vad som händer om Storbritannien röstar nej eller vad som händer hit eller dit behandlas över huvud taget inte i slutsatserna. Den frågan kommer inte att behandlas över huvud taget. Det är en spekulativ fråga som får hanteras om den uppstår.

Samma sak gäller frågan om att skärpa utsläppskraven. Vi vill göra det tydligt i texten att det inte bara handlar om att få nivån så långt under 2 grader som möjligt. Klimatavtalet säger att man ska sikta på 1 ½ grad. Det tycker vi är en viktig markering som borde göras i texten. Också EU ska ta fasta på att det blir en riktig ambitionshöjning. Den vill vi gärna få in.

Jag går vidare till frågan om migration. Vi har just fått förslaget och det måste analyseras. Vi kan inte nu exakt säga vad analysen blir. Vi menar att det i grunden är fråga om ett nationellt mandat, men vi måste också samtidigt vara införstådda med och själva vara drivande i att gränsen måste fungera. Den yttre gränskontrollen måste fungera, annars

rasar den inre rörligheten. Det har ingen glädje av. Den balansen är riktig.

Anf. 14 TINA ACKETOFT (L):

Jag tackar statsministern. Mycket är sagt, och det känns som att vi har talat om dessa frågor under hela hösten, men icke förty finns det ändå saker som behöver förtydligas.

Jag tar vid där statsministern slutade, även Vänsterpartiet lyfte upp frågan, om det yttre gränsskyddet. Vi kan alla vara överens om att det inte går att förena fri rörlighet inom EU om det inte finns ett yttre gränsskydd. Då har vi i själva verket fri invandring. Det är vad vi har sett.

Som liberal vill jag någonstans i framtiden se en sådan ideal värld, men vi är långt ifrån där.

Både jag och min kollega försöker lyssna på vad statsministern egentligen menar när han talar om ansvaret för det yttre gränsskyddet. Å ena sidan ska det vara en nationell angelägenhet, å andra sidan vill man att EU inte ska gå in men på något sätt ändå påverka så att det nationella skyddet faktiskt fungerar. Om vi ska vara ärliga kan vi se att dagens situation naturligtvis har uppstått på grund av konflikter och krig i världen som gör att människor inte kan leva ett gott liv där de är födda, om de nu vill stanna där.

Detta beror till största delen på att Grekland inte skötte sitt gränsskydd. Det här är ingen nyhet. Det har vi vetat sedan åtminstone 2005. När Cecilia Malmström på den tiden var kommissionär och hade dessa frågor i sin agenda var det detta hon skrek om. Det måste finnas ett gemensamt gränsskydd och en gemensam asylpolitik, men ingen ville höra, fastän vi redan då såg barn som flöt i land, men då var det Lampedusa.

Vad är det egentligen statsministern menar? Menar han att frågan ska vara en nationell angelägenhet, eller att EU genom samtal ska påverka länder att sköta sitt gränsskydd eller menar han att där gränsskyddet inte räcker att EU faktiskt ska ha mandat att ta över? Vad menar statsministern egentligen?

Även om Jonas Sjöstedt ställde en rak fråga lämnar svaret luckor. Åtminstone uppfattade inte jag någon tydlig bild.

Kampen mot terrorism är nästa stora fråga. Det finns många stora frågor på agendan. Det går inte att ta upp alla.

Igen befinner vi oss i gränslandet. Kruxet här är att balansera mellan kontroll, integritet och den personliga friheten. Det finns ett par frågor. Vi har redan diskuterat vapen. Tillsammans med Eskil Erlandsson och statsministern har vi en gemensam samsyn att det inte är de grupperna som frekventerar våra mejlboxar som vi är rädda för. Vi vill värna jakt- och sportskyttegrupperna. I stället är det den illegala vapenhanteringen som vi vill komma åt.

Här finns några frågor som jag skulle vilja att statsministern utvecklar eftersom jag uppriktigt sagt inte förstår. Det gäller punkten 11, där det framgår att EU vill utsträcka kampen i frågan om counter-terrorism med partner i Nordamerika, Mellanöstern, Turkiet och västra Balkan. Eftersom de flesta frågorna här rör informationsutbyte inom EU:s länder är frågan om det är vad som menas här, det vill säga att det ska vara den typen av informationsutbyte med Turkiet, västra Balkan, Mellanöstern och Nordafrikas länder.

Det finns också en brasklapp – vi brukar vara överens – men jag vill ändå för säkerhets skull få upp frågan på bordet. Det gäller punkten 12, som talar om att man behöver inkludera internetindustrin när det gäller att komma åt elektronisk information och bevisning. Återigen är det fråga om att värna ett öppet internet. Naturligtvis ska man kunna samarbeta och få information där det så behövs, men inte på bekostnad av ett fritt internet. Internet kan innebära problem men har inneburit ännu mycket mer frihet för medborgare i länder som annars inte har någon frihet att hitta information eller förmedla information. Var går gränserna?

Sedan var det frågan om den ekonomiska och monetära unionen. Det är ingen hemlighet att liberaler och socialdemokrater, och flera andra partier, har olika ställningstaganden vad gäller vikten av en gemensam monetär union. Att Sverige får sitta på avbytarbänken är det pris vi får betala för att Sverige inte är med. Tills Sverige är med – vi slåss på den fronten – håller jag med regeringens inställning att Sverige så mycket som möjligt ska vara involverat i besluten. Vi vet att den monetära unionen sätter så mycket av reglerna för hela Europeiska unionen, vilket är en av orsakerna till att liberaler strider för en bättre monetär union och att Sverige ska vara delaktigt fullt ut.

Sedan var det frågan om energiunionen. Vi ställer oss naturligtvis bakom regeringens ställningstagande. Det är

speciellt viktigt att statsministern trycker på att det inte får bli ett ensidigt beroende av enstaka energislag eller energileverantörer. I första meningen lyfts Parismötet fram och de positiva slutsatserna och utkomsten av mötet. Men vi kan också ställa oss frågan hur vi ska nå målen när vi samtidigt stänger ned kärnkraften och ersätter den med gas, olja och fossila medel. Det var en reflektion.

United Kingdom, Storbritannien, har flera av mina kolleger tagit upp. Det är naturligtvis för att Sverige står Storbritannien nära. Vi behöver varandra. Vi har alltid haft en stor samsyn inte bara vad gäller den inre marknaden utan också i fråga om värderingar som vi delar i stort och mycket.

Jag blir lite bekymrad. Statsministern använder inte ordet, men det har tidigare sagts att regeringen kommer att hålla en pragmatisk linje. Det är ett ord som kan öppna för många synder vad gäller Storbritanniens opt-out-möjligheter.

Nu har statsministern varit betydligt tydligare med att han inte kommer att vilja se någon inskränkning av den fria rörligheten. Det är något som vi i allra högsta grad kommer att följa från Folkpartiets, förlåt mig, Liberalernas sida. Det var jag! Ingen annan har lyckats med detta tidigare i dag. Där ser man. Ränderna går inte ur.

Vi ifrågasätter om det ska vara generella undantag eller om det ska vara ensidiga undantag från Storbritanniens sida vad gäller just den sociala tryggheten och rörligheten. Vi från Liberalerna vill tydligt se vad förslaget innehåller innan vi skickar ned statsministern med ett skriftligt undertecknande från oss. Vi kommer att kräva att få se ordagrant vad utkastet till överenskommelsen kommer att innehålla innan vi kan säga ja.

Anf. 15 ORDFÖRANDEN:

Jag inser just att jag själv använder den otidsenliga och gammaldags benämningen Folkpartiet. Jag skulle ha använt det nya, fräscha och härliga Liberalerna. Jag ber om ursäkt för det!

Anf. 16 DÉSIREE PETHRUS (KD):

Ordförande! Mycket är redan sagt. Det finns många detaljfrågor i dokumentet. Alla har inte behandlats fullt ut i de olika utskotten. Det känns naturligtvis inte bra att inte alla delar, de senaste kom i går, enligt kansliet är fullt förankrade

i utskotten. De rör mycket EU:s beslutsamt. De berör integritetsfrågor. Flera av dem, som min kollega har varit inne på tidigare, berör internetfrågor och registrering av personer. Det är naturligtvis frågor som är oerhört allvarliga för vårt demokratiska samhälle. Det känns som att vi ger stort mandat åt statsministern i dag att driva på i frågorna. Men det måste göras med en balanserad syn.

Jag har tidigare haft olika avvikande meningar i migrationsfrågan, och jag vill lyfta fram en specifikt i dag. Det gäller den nya europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån. Alla medier verkar ha uppfattat statsministern så, och jag har uppfattat det så, att det finns ett svenskt motstånd mot en ny gränsmyndighet. Vi från Kristdemokraterna vill därför anmäla en avvikande mening. Vi tycker att regeringen är alldeles för otydlig.

Enligt subsidiaritetsprincipen ska beslut fattas på den mest effektiva nivån. Just nu ser vi en kris som vi inte riktigt kan hantera. Då behöver subsidiariteten göra att vi lyfter en fråga högre upp. I EU-fördragets artikel 77.1 ges EU-länderna rätt att med kvalificerad majoritet fatta beslut. Kristdemokraterna anser nu att situationen kräver att EU stärker Frontex och bevakningen av våra yttre gränser. Vi menar att regeringen inte bör säga nej till ett sådant förslag. Vi vill behålla den fria rörligheten inom Schengen. Därför kan förslaget som kommissionen lägger fram vara nödvändigt.

Kristdemokraterna anser att förslaget bör vara tidsbegränsat så att vi i senare skede kan utvärdera och ta ställning till hur den eventuella fortsättningen ska se ut. Det är ändå viktigt att kommentera att i kommissionens förslag står det att medlemsstaterna ska fortsätta att ha sin egen gränskontroll, men när en medlemsstat är oförmögen eller ovillig att vidta nödvändiga åtgärder kan gränsbevakningsbyrån komma in. Det är märkligt att statsministern har sagt nej till detta.

Sedan var det frågan om omfördelningsmekanismen vad avser flyktingar. Vi välkomnar texter om att länder med hög börda ska få en lättnad. Vi förstår det som att bland annat Sverige avses. Nu får man inte ta det till intäkt att det ska bli verklighet med hela omfördelningen av flyktingar inom EU i någon större skala, men det är en viktig signal i texterna.

Det är bra att det finns texter om att Dublinförordningen ska revideras. Frågan är bara hur. Med vilka ingångsvärden driver Sverige att den ska förändras? Det är också viktigt att i texter betona att Dublinförordningen gäller tills ett annat regelverk finns på plats.

Sedan var det handlingsplanen Turkiet–EU. Precis som tidigare behöver Köpenhamnskriterierna betonas. Situationen i Turkiet vad avser mänskliga fri- och rättigheter har försämrats allvarligt den senaste tiden. Landet gör inte framsteg just nu utan EU måste kräva mer av Turkiet innan medlemskapsförhandlingarna fördjupas. Resurserna till Turkiet bör villkoras med att öppna för arbetstillfällen och att det måste finnas möjlighet till utbildning för framför allt barn.

När vi pratar om resurser till Syriens grannländer ska naturligtvis även Jordanien och Libanon finnas med, men en region som glöms bort är irakiska Kurdistan som har en stor andel flyktingar på grund av Isil/Daish härjningar i området. Deras flyktingmottagande måste också adresseras.

Jag går vidare med frågan om terrorismbekämpningen. I frågan om PNR, register på flygresenärer, har vi kristdemokrater tidigare ifrågasatt att det ska finnas uppgifter om mat, till exempel vem som ska ha koschermat. Vi uppfattar det som att den svenska ståndpunkten är klar i fråga om att mat inte ska omfattas och att flygresenärers religion inte ska registreras. Jag skulle bara vilja höra hur statsministern ser på frågan.

Vapenfrågan har vi varit inne på. Den kommer inte att behandlas, men vi stöder tidigare talare här. Det gäller att skilja på illegala vapen, som används på ett felaktigt sätt, och jägarnas villkor. Vi har uppfattat det som att inrikesminister Ygeman står fast vid att hitta en lösning. Vi förutsätter att statsministern också driver den linjen på rådsmötet.

När det gäller den politiska processen i Syrien vill vi betona att även kristna och kurder bör involveras i fredssamtalen. Jag skulle vilja höra hur regeringen ser på att driva den frågan. Annars kommer jag eventuellt att lägga fram en avvikande mening. Jag tycker nämligen att det här är viktigt.

Sedan gäller det EMU-samarbetet. Det som andra tidigare har sagt är viktigt. Vi måste naturligtvis vara delaktiga eftersom vi påverkas av hela eurosamarbetet. Det är viktigt att

inte icke-euroländerna helt utesluts i samtal kring eu-rofrågorna.

2015/16:21  
16 december

---

Slutligen gäller det Storbritannien. Jag tycker att regeringen har en bra ingång i förhandlingarna. Det är naturligtvis viktigt att värna den fria rörligheten. Vi står bakom regeringens ståndpunkt där.

Anf. 17 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S):

Jag undrar något bara för klarhetens skull, så att jag inte missförstår. Det gäller den punkt som Désirée Pethrus tog upp, den tredje sista, som handlade om Syrien. Vill du ta det igen?

Anf. 18 DÉSIRÉE PETHRUS (KD):

När det gäller Syrien och den politiska processen vill vi betona att även kristna och kurder bör involveras i fredssamtalen.

Anf. 19 ORDFÖRANDEN:

Innan jag ger ordet till statsministern vill jag säga något. Vi hade uppe PNR-beslutet. Om jag minns bilagan rätt har man faktiskt strukit mat. Det är min bestämda minnesbild.

Anf. 20 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S):

Först vänder jag mig till Tina Acketoft. Det är ytterst ett nationellt ansvar, menar vi. Det är ingen som kan ta ifrån nationerna det. Sverige har ett ansvar att se till att skydda gränser, naturligtvis inklusive yttre gräns, som är EU:s yttre gräns. Däremot är det en gemensam angelägenhet att gränserna fungerar.

I botten har man ett nationellt ansvar. Jag tycker att det är viktigt att det ligger kvar. Men vi har också gemensamma åtgärder att ta till för att det ska fungera. Vi är inte emot en myndighet. Men jag tycker att det är fel om det helt plötsligt skulle vara omvänt, så att det blir EU:s ansvar och så att vi inte har ansvar för våra egna gränser. Vi behöver hitta olika åtgärder och vägar för att se till att faktiskt skydda de yttre gränserna. Det är viktigt. Jag delar helt den uppfattningen. Klarar vi inte det har vi heller inte den inre rörligheten säkrad. Det är den balansen som vi vill hitta i de olika möjligheterna.

Förslagen kom i går, så vi har ännu inte hunnit analysera fullt ut vad det förslaget innebär.

När vi pratar om counter-terrorism handlar det framför allt om en dialog också med de aktörer som nämns. Det behöver vi ha. Vi har en gemensam mycket viktig uppgift, nämligen att bekämpa Isil/Daish. Det är framför allt dialogen – det är inte djupare än så – som avses här. Eventuella förslag får komma senare. Men vi tycker att det är viktigt att vi har detta.

Vad gäller punkt 12 finns det redan en överenskommelse i RIF-rådet om vikten av att gå vidare med detta. Men vi menar att det inte behöver skärpas ytterligare. Det finns en dialog med industrin. Den dialogen bör upprätthållas så att vi i samråd kan komma vidare i hur detta ska ske på ett bra sätt.

När det gäller EMU:s fördjupning delar jag uppfattningen att alla medlemsstater bör involveras på olika sätt.

När det gäller energiunionen uppfattade jag att det fanns stöd för de skrivningarna.

Sedan gäller det UK och opt-out. Vi ska inte i sådana här förhandlingar skada den fria rörligheten. Det är en av hörn-  
pelarna i EU. Sedan kan det vara så – det vill jag inte utesluta redan nu – att det kan handla om förändringar som är både så kallade generella och möjligtvis speciella för Storbritan-  
nien. Låt oss se på de förslag som eventuellt kommer utan att röra och utan att ge avkall på den fria rörligheten, för den måste vi stå upp för. Men jag tycker att det är tidigt att redan nu säga vad som skulle gå och vad som inte skulle gå. Det kan nog handla om både och.

Nej, Désirée Pethrus, vi har inget motstånd mot en gränsmyndighet. Det är inte där det sitter, utan det handlar just om att vi måste stå fast vid att medlemsstaterna har ett grundläggande ansvar för sina gränser. Vi vill inte från svensk sida säga: Nej, nu har vi helt plötsligt inte det. Nu är det en renodlad EU-angelägenhet eller ett EU-mandat. Det är ett nationellt mandat. Däremot vill Sverige också vara med och bidra – vi gör det redan nu – med folk och experter till gränskontroll i andra länder. Vi kommer att vara med i det samarbetet. Vi vill driva på det samarbetet. Men det nationella mandatet tycker vi är viktigt.

Sedan gäller det punkt 2. Det är då avvikande. Jag är inte riktigt säker där. Det som står här är ju: The Council "should rapidly examine the Commission proposals of 15 December on a 'European Border and Coast Guard', the Schengen Borders Code" och så vidare.

Det tycker jag är en bra text, att vi faktiskt skyndsamt utvärderar förslagen just för att kunna upprätthålla gränsskyddet. Jag är lite osäker på vad den avvikande meningen i så fall skulle innebära. Vi vill gärna driva den texten. Vi tycker att den är bra. Språket är så neutralt som möjligt. Det ger möjlighet att återkomma med förslag till revideringar.

Det är samma sak vad gäller Dublinsystemet. Det är helt korrekt. Det gäller tills vidare. Det är det vi står upp för. Jag har sagt det i varje sammanhang. Så länge vi inte har något annat är det Dublinsystemet som gäller. Men vi ser gärna en översyn. Jag tycker att det är bra att det står här: "The Commission will rapidly present the review of the Dublin system; in the meantime, existing rules must be implemented."

Jag tycker att texten är bra. Vi vill gärna stå upp för den. Det är det vi söker mandat för.

Vad gäller Turkiet anser jag att vi har svarat. Jag kan bara klargöra att de resurser som det pratas om från EU-budget och medlemsstater inte är sådant som ska åka in i Turkiets statskassa, utan det är resurser som ska till för konkreta projekt vad gäller boende, jobb, utbildning och lite av varje. De resurserna kommer att vara bra.

Vi har också tagit upp, helt korrekt, Libanon, Jordanien och andra länder, så vi har ett bredare perspektiv på det här. Det är flera länder som behöver stöd i den regionen. Det har vi tagit upp. Det finns en förståelse för detta och en acceptans för att det är så man ska se på det. Turkiet är ett viktigt samarbete, men vi måste också titta på de andra länderna, som gör fantastiskt fina insatser för flyktingar.

PNR-frågan tror jag att vi har rätt ut. Det är vi överens om, har jag förstått, som också ordföranden påpekade.

Syrien kommer inte upp på det sättet här, men jag kan ändå säga att vi stöder den politiska processen, framför allt i FN-spåret. Det ger vi fullt stöd för, och vi vill ställa upp med personer också. Vi tycker att det är viktigt. Wienprocessen är viktig och självfallet att kristna och kurder också är med i den processen, så att alla är med. Det är så legitimiteten för det nya skapas. Det handlar om att man har delaktighet från början. Det tycker vi är helt korrekt. Och vi har svenska resurser till stöd för den här processen, inte minst i den här typen av frågor.

Storbritannien har jag uppfattat att vi är överens om.

Anf. 21 ORDFÖRANDEN:

Nu har de partier som har fler än ett mandat i nämnden möjlighet att väldigt kort återkoppla.

Anf. 22 MARIE GRANLUND (S):

Vi har inte bedömt det här med yttre gräns och kommissionens nya förslag, eftersom det kommer att komma mer konkret sedan och inte finns i slutsatstexten. Det finns anledning att återkomma.

Anf. 23 ULRIKA KARLSSON i Uppsala (M):

Först har jag en kommentar när det gäller UK eller brexit och Storbritannien. Det gäller förslaget som Storbritannien har kommit med när det gäller de sociala förmånerna. Vi anser inte att det nödvändigtvis begränsar den fria rörligheten. Vi vill framhålla vikten av att UK fortfarande är med i unionen. Det är överordnat. Därför välkomnar vi en diskussion om detta.

Det är inte helt klart att det inte finns en poäng i Storbritanniens förslag om att begränsa exportmöjligheterna i fråga om välfärdsförmåner. Det kan inte ha varit poängen med barnbidraget att människor från andra länder skulle komma hit och dag ett kvalificera sig för svenska barnbidrag för barn som är kvar i ett annat land. Vi välkomnar en sådan diskussion och ser gärna att man kanske öppnar för en generell lösning på detta problem. Det måste ju vara en problembild som i så fall finns inom hela unionen.

Statsministern får gärna säga hur han ser på det och vad regeringens ståndpunkt är.

När det gäller det yttre gränsområdet, som också är en stor och viktig punkt, har jag inte riktigt fått klart för mig vilket mandat som statsministern söker. Du får gärna upprepa vilket mandat du söker. Jag undrar lite hur regeringen ser på hur Frontex fungerar inom det befintliga mandatet i dag och hur Sverige ser på ett utvidgat mandat, det vill säga att Frontex skulle kunna agera på eget initiativ. Det är rätt långtgående. Hur ställer sig regeringen till det?

Sedan gäller det detta med att bygga upp en ny myndighet. Om man skulle bygga upp en ny gränsmyndighet är det inte säkert att den blir mer effektiv än nuvarande myndighet. Hur ser regeringen på det? Och hur ser regeringen på de kostnader som är förknippade med att man införskaffar

materiel och personella resurser som ska stå standby kontinuerligt? Hur ser notan ut, helt enkelt? Och blir det mer effektivt?

2015/16:21  
16 december

---

Anf. 24 ORDFÖRANDEN:

Sverigedemokraterna indikerar att de hann säga vad de skulle säga i första inlägget.

Anf. 25 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S):

När det gäller UK och de sociala förmånerna ska jag vara helt öppen. Det var den typen av resonemang som vi först hade. Jag fick mig till livs från Storbritannien att det gällde barnbidragen. Skulle man kunna göra anspråk på dem från dag ett och så vidare? I det skedet kände vi: Ja, men låt oss diskutera det! Det kan väl hända att man kan göra förändringar när det gäller det.

Men det som nu ligger från UK, från Cameron, är en fyraårig karenstid. Om man ska flytta till ett annat land och det tar fyra år innan man får de rättigheter som finns där är det klart att det hindrar rörligheten. Det begränsar rörligheten betänkligt. Det är det jag menar. Det är en viss skillnad mellan de två synsätten. Vi visste helt enkelt inte att just den fyraåriga karensperioden skulle föreslås. När det gäller det andra var det inget problem att diskutera lösningar.

Generellt eller inte? Det kan vara både och, beroende på vilken lösning vi pratar om. Det kan mycket väl vara sådant som är generellt, men det kan också vara sådant som specifikt måste hanteras inom UK. När jag frågar närmare om just barnbidraget och undrar om det är någonting i den nationella lagstiftningen låter det som att det är det samtidigt som man har prövat det i EU och inte fått rätt. Det är inte helt kristallklart om det är nationell lagstiftning eller EU-rätt eller en kombination. Där måste svaret bli: Lösningen kan ligga i en generell hantering för hela EU, men det kan också vara specifikt för UK.

Vi vill, precis som Ulrika Karlsson och Moderaterna, naturligtvis helst att Storbritannien är kvar i EU. Vi tycker att det är viktigt av många skäl. Vi är like-minded i många frågor. De är viktiga för vår konkurrenskraft i EU. Vi vill arbeta för att det ska lösa sig, men det måste också vara så här: Ska man vara medlem i EU måste man stå upp för de grundläggande pelarna i vårt samarbete. Annars urholkar vi

EU-samarbetet gradvis. Det tjänar ingen på. Men vi arbetar för att UK ska vara kvar och för att hitta en pragmatisk lösning.

När det gäller yttre gräns och vad vi söker stöd för är det skrivningen i punkt 2: "It should rapidly examine the Commission proposals of 15 December on a 'European Border and Coast Guard', the Schengen Borders Code, 'A voluntary humanitarian admission scheme', and travel documents for returns."

Det är texten som står här. Det är den vi söker stöd för. Vi tycker att den är bra.

I går fick vi förslaget om exempelvis ett förstärkt Frontex som vi inte har hunnit analysera i alla detaljer. Vi återkommer efter analysen.

Just den text som finns här, som vi ska komma överens om under Europeiska rådet, är den som regeringen söker stöd för.

Anf. 26 ORDFÖRANDEN:

Då har jag noterat att det finns stöd för regeringens här redovisade ståndpunkt. Det finns en avvikande mening anmäld från Kristdemokraterna, i huvudsak likalydande vad gäller att nu ta upp frågan om gränspolisens mandat. Sedan finns det en avvikande mening anmäld från Sverigedemokraterna vad gäller inriktningen. Det finns också en avvikande mening anmäld från Vänsterpartiet vad gäller § 17 om förändringar i texten med anledning av klimatmötet, COP 21.

Anf. 27 DÉSIRÉE PETHRUS (KD):

Jag måste säga att jag känner mig väldigt osäker på vilket mandat statsministern söker. Flera ledamöter säger att man stöder att vi ska ha kvar gränsbevakningen nationellt. Statsministern har vid olika tillfällen sagt till medierna att han vill ha kvar det nationella ansvaret. Nu säger EU att man vill ha en ny gränsmyndighet, och regeringen säger: Vi kan tänka oss texten att vi ska överse det. Men då är frågan om alla andra tycker att det är en bra idé.

För mig är det i alla fall totalt oklart vilket mandat statsministern söker och vilket mandat han får.

Anf. 28 ORDFÖRANDEN:

Jag har tolkat uppdraget så att vi inte redan nu vill säga exakt hur beslutet ska tolkas, för om vi öppnar upp Pandoras ask finns det risk för att vi får ogenomtänkta beslut åt andra hållet som vi absolut inte vill ha. En lösning då är att i lugn och ro förbereda det till februarimötet, och det är det jag tolkar att texten innebär. Vi tar inte ställning till innehållet nu, det är det regeringen söker mandat för, och vi återkommer i en ordnad process till vad vi ska säga om innehållet. Det är så jag tolkar det.

Anf. 29 JONAS SJÖSTEDT (V):

Ordförande! Jag vill bara klargöra att Vänsterpartiets avvikande mening inriktar sig på att regeringen redan nu bör klargöra att vi inte vill se en överstatlig gränspolis, med rätt att mot ett lands vilja ingripa i det landet. Det är syftet med vår avvikande mening.

Anf. 30 ULRIKA KARLSSON i Uppsala (M):

Med all respekt, herr ordförande: Det är lite så att det är nu det är aktuellt, och det är nu tåget går, så det är väl nu man ska formera sig och säga vart man vill gå för att det inte ska bli för sent, helt enkelt.

Anf. 31 MARIE GRANLUND (S):

Det är väl viktigt att det är texten vi tar ställning till. Så har vi alltid hanterat ärendena i EU-nämnden. Det är det som är skrivet som vi tar ställning till. Sedan kommer förslagen att återkomma, och som någon poängterade tidigare ska det också vara en utskottsbehandling som kanske också kan minimera inläggen i EU-nämnden framöver, så att vi har klarat av att ha en ordentlig, gedigen utskottsbehandling i justitieutskottet eller vilket utskott det gäller.

Anf. 32 ORDFÖRANDEN:

Statsministern har – det kan man följa i upppteckningarna från EU-nämnden – uttryckt att vi inte vill se en mandatförskjutning i fråga om detta, och det kommer väl antagligen att framgå i olika processer både före och efter mötet. Beträffande den inriktning vi kämpar för finner jag att det finns enhällighet för att vi inte vill se att EU ska ta över detta, och det har jag uppfattat att statsministern uttryckte.

Vad vi diskuterar här är väl om det är lämpligt att nu skriva in i texten förändringar på det här området som skulle kunna slå åt andra hållet, när vi inte i förväg har förberett en allians. Vi har inte haft möjlighet, eftersom förslaget kom alldeles nyss. Det är så jag tolkar det.

Anf. 33 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S):

Ordförande! Det är inget annat än den ordning som brukar gälla. Vi säger att det snabbt borde bli examined: should rapidly examine the proposal. Det menar jag är en ganska oförarglig text. Sedan kommer det ett förslag som går till RIF-rådet, och då kommer det att behandlas igen. Det återkommer. Det är ingen annan ordning än förut.

Jag tycker att det är bra att vi undersöker förslagen snabbt, för det behövs. Men det säger ingenting om innehållet, vad som ska komma ut av det.

Anf. 34 ORDFÖRANDEN:

Kanske förvirringen gäller vad man vill ha i texten och vad Sverige kan uttrycka på mötet. Vi kan ju uttrycka en skepsis mot att EU ska ta över detta område, och det har statsministern sagt tydligt på mötet här i dag. Sedan är det en annan fråga om vi ska öppna för textförändringar.

Jag skulle vilja ha ett klargörande om de avvikande meningarna från Kristdemokraterna och Vänsterpartiet. Skulle ni vilja se textförändringar, eller nöjer ni er med att vi uttrycker en skepsis mot detta? Hur resonerar ni?

Anf. 35 JONAS SJÖSTEDT (V):

Ett antal medlemsländer har redan uttryckt sin skepsis mot förslaget. Det är sannolikt att detta kommer upp på toppmötet. Det är ju så man gör inför ett toppmöte: man markerar före mötet och tar sedan upp det under debatten.

Jag vill att statsministern ska ha med sig ett tydligt uppdrag att ansluta sig till den linjen och på toppmötet ta ordet och tydligt markera att Sverige inte vill se en överstatlig gränspolis. Det bästa vore om det här avsnittet därmed också lyfts ur toppmötetexten.

Anf. 36 ORDFÖRANDEN:

Jag antar att Désirée Pethrus menar samma sak.

Anf. 37 DÉSIRÉE PETHRUS (KD):

2015/16:21  
16 december

Från Kristdemokraterna var det inte någon textändring som vi krävde utan att regeringen skulle uttala att man är positiv till att förslaget nu läggs på bordet. Det uppfattar jag inte. Regeringen har sagt nej i flera steg. I många medier har man sagt nej till en sådan här myndighet. Därför blir det väldigt förvirrande, och jag kan inte säga att jag vet ännu. Men vår syn är att detta är nödvändigt just nu och att vi i nuläget kan tänka oss en tidsbegränsad gränsmyndighet – det är vi positiva till. Vi skulle gå in i en förhandling med en positiv inställning.

Anf. 38 ORDFÖRANDEN:

Då kan statsministern förklara vad statsministern tänker säga på mötet.

Anf. 39 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S):

Ordförande! Det är nog ungefär det Désirée Pethrus säger. Vi vill att gränsfrågor i grunden ska vara ett nationellt mandat. Men vi har all önskan att samarbeta och att det ska finnas gemensamma möjligheter att se till att vi upprätthåller våra gränser. Det har jag sagt vid ett antal tillfällen. Jag sa det vid förra Europeiska rådet, jag har sagt det här, och jag kommer att säga det vid nästa möte med Europeiska rådet.

Vi har all anledning att stödja det samarbetet, för om de yttre gränserna inte håller rasar den inre rörligheten. Jag vill inte att EU helt plötsligt ska säga att det nu är vårt mandat att per automatik sköta landets gränser.

Låt oss nu avvakta, göra den här översynen av förslaget och återkomma i vanlig ordning till vad det kan komma att innebära. Vi har med detta att vi vill göra en sådan översyn, och sedan får vi se vad det innebär mer konkret. Det tycker jag är en bra hantering.

Anf. 40 ORDFÖRANDEN:

Med det sagt sammanfattar jag nämndens åsikt så att det finns stöd för regeringens här redovisade ståndpunkt. Kvarstår Vänsterpartiets, Kristdemokraternas och Sverigedemokraternas avvikande meningar på denna punkt?

Anf. 41 JONAS SJÖSTEDT (V):

Ja.

2015/16:21  
16 december

Anf. 42 DÉsirÉE PETHRUS (KD):  
Svar ja.

Anf. 43 JOHNNY SKALIN (SD):  
Jag ansluter mig till Vänsterpartiets uppfattning i gränsfrågan.

Anf. 44 ORDFÖRANDEN:  
Då har vi fått ett tydligt beslut härifrån. Vi önskar statsministern med medarbetare lycka till på toppmötet och avslutar därmed mötet.

# Innehållsförteckning

2015/16:21  
16 december

---

|                                         |          |
|-----------------------------------------|----------|
| <b>§ 1 Europeiska rådet</b>             | <b>1</b> |
| Anf. 1 ORDFÖRANDEN                      | 1        |
| Anf. 2 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S)  | 1        |
| Anf. 3 ORDFÖRANDEN                      | 4        |
| Anf. 4 MARIE GRANLUND (S)               | 4        |
| Anf. 5 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S)  | 5        |
| Anf. 6 ULRIKA KARLSSON i Uppsala (M)    | 6        |
| Anf. 7 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S)  | 8        |
| Anf. 8 JOHNNY SKALIN (SD)               | 9        |
| Anf. 9 ORDFÖRANDEN                      | 11       |
| Anf. 10 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S) | 13       |
| Anf. 11 ESKIL ERLANDSSON (C)            | 13       |
| Anf. 12 JONAS SJÖSTEDT (V)              | 14       |
| Anf. 13 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S) | 15       |
| Anf. 14 TINA ACKETOFT (L)               | 16       |
| Anf. 15 ORDFÖRANDEN                     | 18       |
| Anf. 16 DÉSIRÉE PETHRUS (KD)            | 18       |
| Anf. 17 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S) | 20       |
| Anf. 18 DÉSIRÉE PETHRUS (KD)            | 20       |
| Anf. 19 ORDFÖRANDEN                     | 20       |
| Anf. 20 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S) | 20       |
| Anf. 21 ORDFÖRANDEN                     | 22       |
| Anf. 22 MARIE GRANLUND (S)              | 22       |
| Anf. 23 ULRIKA KARLSSON i Uppsala (M)   | 22       |
| Anf. 24 ORDFÖRANDEN                     | 23       |
| Anf. 25 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S) | 23       |
| Anf. 26 ORDFÖRANDEN                     | 24       |
| Anf. 27 DÉSIRÉE PETHRUS (KD)            | 24       |
| Anf. 28 ORDFÖRANDEN                     | 24       |
| Anf. 29 JONAS SJÖSTEDT (V)              | 24       |
| Anf. 30 ULRIKA KARLSSON i Uppsala (M)   | 24       |
| Anf. 31 MARIE GRANLUND (S)              | 24       |
| Anf. 32 ORDFÖRANDEN                     | 25       |
| Anf. 33 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S) | 25       |
| Anf. 34 ORDFÖRANDEN                     | 25       |
| Anf. 35 JONAS SJÖSTEDT (V)              | 25       |
| Anf. 36 ORDFÖRANDEN                     | 25       |
| Anf. 37 DÉSIRÉE PETHRUS (KD)            | 26       |
| Anf. 38 ORDFÖRANDEN                     | 26       |
| Anf. 39 Statsminister STEFAN LÖFVEN (S) | 26       |
| Anf. 40 ORDFÖRANDEN                     | 26       |

2015/16:21  
16 december

|         |                      |    |
|---------|----------------------|----|
| Anf. 41 | JONAS SJÖSTEDT (V)   | 26 |
| Anf. 42 | DÉSIRÉE PETHRUS (KD) | 26 |
| Anf. 43 | JOHNNY SKALIN (SD)   | 26 |
| Anf. 44 | ORDFÖRANDEN          | 26 |